

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

Vita Et Epistolae Ioannis Papae IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

THEODORI PAPÆ II. VITA. 691
filium Bosonis post fugatum Berengarium, imperatorem
coronauit. *Luitprandus.*

VITA

ANNO
CHRISTI
901.

THEODORI PAPÆ II.

THEODORVS huius nominis II. patria Romanus, ex
patre Photio, surrogatus est Romano papæ, anno
Domini 901. tempore Ludouici quarti imperatoris oc-
cidentalis; sedit tantum diebus viginti. Quonam autem
die obierit, antiquorum nemo prodit, recentiorum fides
ex diuinatione comparata vacillat.

Theodorus
II. quando
papa factus.

VITA ET EPISTOLÆ

IOANNIS PAPÆ IX.

IOANNES IX. patria Tiburtinus, patre Rampoaldo
natus, professione monachus, & ordine diaconus,
post obitum Theodori factus est pontifex anno Domini
901. sub Ludouico IV. imperatore. Cum Berengarius
dux Foroiulienfis captum Ludouicum imperatorem o-
culis simul cum imperio priuasset, & cum armato exerci-
tu Romam profectus coronam imperii ab hoc pontifice
violenter extorsisset, nomenque imperatoris sibi tyranni-
ce vindicasset, post obitum eius Lambertum VVidonis
filium ante annos vndecim a Formoso papa imperatoria
corona donatum Romam vocauit, ibique Synodali iudi-
cio declarari mandauit, Berengarii & Arnulphi corona-
tiones nullas esse & illegitimas, vtpote quæ vi extortæ pe-
nitus sint abrogandæ: Lamberti vero, in quem Formosi
papæ & successorum eius libera vota conspirassent, legi-
timam & ratam esse habendam. Hac occasione principes
Italiae a Berengario deficientes, Lambertum pro rege &
imperatore agnouerunt. Cumque ex Romanis plurimi
Berengario fauerent, eique contra Lambertum adhæren-
rent, Ioannes papa non satis tutum se iudicans si Romæ
maneret, profectus est Rauennam, ibique acta Stephani
contra Formosum per Synodum irrita reddidit, hisque

Ioannes IX.
quando pa-
pa factus.

Berengarii
& Arnul-
phi corona-
tiones a
pontifice
annullan-
tur.

Concil. Tom. 24.

S III ij

turbulentissimis temporibus velut alter Ieremias a Deo missus, euulsi, dissipauit & destruxit ea omnia, quæ a prædecessore Stephano male plantata atque pessime ædificata fuerant. Sedit annos tres & dies quindecim: obiit anno Domini 905. sepultus est apud sanctum Petrum pro foribus ante portam dictam Guidoneam, in cuius sepulcro sculptum erat epitaphium quod recitat Baronius anno 905.

EPISTOLA I.

IOANNIS PAPÆ IX.

AD HERIVEVM ARCHIEPISCOPVM

RHEMENSEM.

Rescriptum domini Ioannis papæ ad consulta Heriuei Rhemorum archiepiscopi de Northmannis nuper ad fidem conuersis, quorum alii baptizati fuerant, & rebaptizati, & post baptismum gentiliter vixerant, qualiter illis consulendum sit: vbi demum habetur absolutio sui, suorumque.

Ioannes episcopus seruus seruorum Dei reuerentissimo confratri nostro Heriueo Rhemorum archiepiscopo.

VESTRÆ fraternitatis, vestræque reuerendæ sanctitatis mellifluas literas libentissime suscipientes, ac diligentissime pertractantes, & tristes admodum & vehementer exitimus exultantes. Mœrentes itaque de tantis calamitatibus, tantisque pressuris atque angustiis non solum Paganorum, verum etiam Christianorum in vestris partibus (vt vestrarum assertio literarum edocet) accidentibus: Gaudentes siquidem de ipsa gente Northmannorum, quæ ad fidem, diuina inspirante clementia, conuersa, olim humano sanguine grassata lætabatur; nunc vero vestris exhortationibus, Domino cooperante, ambrosio Christi sanguine se gaudet fore redemptam atque potatam. Vnde multipliciter ei, a quo procedit omne quod bonum est, immensas gratiarum actiones respondimus, suppliciter obsecrantes, vt eos in soliditate veræ fidei confirmare, & aternæ Trinitatis gloriam agnoscere faciat, atque ad suæ visionis inenarrabile gaudium in-

De Northmannis ad fidem Christi conuersis.

roducat. Nam quod de his vestra nobis innotuit fraternitas, quid agendum sit, quod fuerint baptizati & rebaptizati, & post baptismum gentiliter vixerint, atque Paganorum more Christianos interfecerint, sacerdotes trucidauerint, atque simulacris immolantes, idolothyta comederint: equidem si tirones ad fidem non forent, canonica experirentur iudicia. Vnde quia ad fidem rudes sunt, vestro utiq; libramini, vestraque censura committimus experiendos, qui & illam gentem vestris confiniis vicinam habentes, studiose aduertere & illius mores, actusque omnes pariter & conuersationem agnoscere præ ceteris valeatis. Quod enim mirius agendum sit cum eis quam sacri censeant Canones, vestra satis cognoscit industria, ne forte infueta onera portantes, importabilia illis fore, quod absit, videantur, & ad prioris vitæ veterem, quem expoliauerant, hominem, antiquo insidiantem aduersario relabantur. Et quidem si inter eos tales inuenti fuerint, qui secundum canonica instituta se per pœnitentiam macerare, & tanta commissa scelera dignis lamentationibus expiare maluerint, eos canonicè iudicare non respuatis; ita ut in omnibus erga eos peruigiles existatis, ut ante tribunal æterni iudicis cum multiplici animarum fructu venientes, gaudia æterna cum beato Remigio adipisci mereamini. Munus vero quod nobis vestra sanctitas dirigere dignata est, eo dilectionis amore suscepimus, quo a vobis fuit destinatum. Diuina maiestas, vos, vobisque omnes subiectos ita concedat temporaliter viuere, ut intercedente beato Petro apostolorum principe, omnium peccatorum vestrorum vincula soluat, & ad cælestis regni gloriam sine ulla offensione perducatur. Optamus sanctitatem vestram bene valere, & apud piissimum Dominum pro nobis piis supplicationibus intercedere.

NOTA IACOBI SIRMONDI
SOCIETATIS IESV.

¹ *Ioannes Heriuco.*] In codice Tiliano post epistolam Ioannis sequebatur prolixior altera eiusdem argumenti ab eodem Heriuco Rhemenfi ad Vitonem Rothomagensis archiepiscopum scripta, cuius meminit Flodoardus lib. 1v. capite xiv. sed illa huius loci visa non est. edita est autem post opuscula & epistolas Hincmari Rhemenfis.

EPISTOLA II.

IOANNIS PAPÆ IX.

AD STYLIANVM EPISCOPVM NEOCÆSAREENSEM.

*Negat illi veniam quam petiuerat communicandum illis
quos Photius ordinauerat.*

EAS quas par est dilectioni tuæ gratias agimus, hono-
rande frater, quod nunquam a matre tua sancta catho-
lica & apostolica ecclesia Romana declinare voluisti. Ne-
que enim tormenta vlla, neque exilia, neque fraudes adul-
terorum hominum a matre tua te diuellere potuerunt.
Spero tamen tuarum precum fauore duritiem cordis eo-
rum, qui saluari debent, leniendam, & optatam pacem
redituram, quod apertis argumentis futurum apparet, &
schisma quadraginta fere annorum ad priorem sanitatem
reuersurum. Quæ enim tua mater reprobauit, tu etiam
hucusque reprobasti, & quæ illa approbavit, etiam tu ap-
probasti. Volumus igitur, vt etiam nunc secundum eam-
dem regulam decreta sanctissimorum pontificum præde-
cessorum nostrorum inconcussa maneant. Quapropter
Ignatium, & Photium, & Stephanum, & Antonium, sicut
sanctissimus papa Nicolaus & Ioannes, & sextus Step ha-
nus, & vniuersa Romana ecclesia hucusque tenuit, etiam
noseodem ordine illos recipimus & tenemus, & illis qui
superfunt ex eorum ordine, eodem pacto nobiscum ma-
nus præbeas hortamur: & pacis & communionis illis con-
cedimus vnitatem, dum ipsi eodem pacto regulas seruaue-
rint. Tuum vero chirographum, quod nobis fecisti, quam-
uis multum quæsierimus, inuenire tamen minime potui-
mus.